

Jana Richtářová – životopis

Jana Richtářová (rozená Peterková) se narodila 1. května 1945 v Praze, ale od dětství žila se svými prarodiči v malé vesnici Vrchotice u Sedlce ve středních Čechách. Byla jedináček. Její matka pracovala jako zdravotní sestra v nemocnici Na Bulovce a kvůli náročnému zaměstnání se o dceru nemohla sama starat. Otce Jana nikdy nepoznala – zemřel na konci války ještě před jejím narozením.

Kvůli nedostatku peněz ukončila studium po základní škole a dále se nevzdělávala. Do té doby pomáhala prarodičům s hospodářstvím. Ve 13 letech se přestěhovala s matkou do Plzně a už od 14 let chodila na směny do pivovaru, aby přispívala na chod domácnosti, i když jejím snem bylo stát se dětskou zdravotní sestrou.

Ve svých 19 letech, roku 1964, se provdala za **Petra Richtáře**, s nímž se seznámila na tanečním čaji. O rok později, v roce 1965, se jim narodil první syn. Na mateřské dovolené byla tři měsíce, bohužel bez výplaty. O dva roky později se narodila dcera, s níž zůstala doma šest měsíců – opět bez finanční podpory. S tehdejším režimem neměli větší problémy, spíše se snažili do ničeho nezasahovat.

Petr pracoval jako řidič v teplárnách, kde vozil uhlí, a Jana nadále pracovala v pivovaru. Díky své spolehlivosti občas dostávala odměny a dokonce se jí s manželem podařilo vycestovat i do zahraničí – navštívili Rusko a Španělsko. Později pracovala v technických službách jako řidička a uklízečka. Nikdy dlouhodobě nemarodila.

Srpen 1968 a okupace Plzně

Ráno 21. srpna 1968 se Jana a její manžel probudili a zjistili, že míří hlavní sovětského tanku přímo do jejich okna. Měli strach – věděli, že mohou kdykoliv zemřít. Přesto musela Jana ráno odvést děti do jeslí jako každý jiný den. Cesta byla plná sovětských vojáků a výstřelů, ale děti si naštěstí na tuto situaci nepamatují. Ve městě se tvořily dlouhé fronty na potraviny a benzín. Vojáci dál vyvolávali strach tanky a zbraněmi, aby lidi zastrašili. Lauf tanku zůstal

namířený do jejich okna ještě dlouho. Když přišla sametová revoluce, všem se ulevilo — cítili, že se konečně mohou nadechnout.

V roce 2002 její manžel zemřel ve věku 57 let na rakovinu. Jana sama onemocněla v roce 2020 COVID-19, po němž se stala ležící pacientkou. Podle vlastních slov by v Plzni nepřežila, a proto ji syn odvezl do Domova pro seniory v Žatci, kde žije dodnes.

Její syn žije rovněž v Žatci, pracuje jako voják a má dvě děti – dceru a syna. Dcera Jany žije již sedm let v Itálii, kde vychovává dva syny.